

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ผ่านมาเกี่ยวกับประโยคคำถามและคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ซึ่งเป็นที่มาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

2.1 งานศึกษาเฉพาะประโยคคำถาม (Interrogative Sentence)

2.2 งานที่ศึกษาเฉพาะคำถาม (Question)

2.3 งานที่ศึกษาทั้งประโยคคำถามและคำถาม (Interrogative Sentence and question)

2.1 งานวิจัยที่ศึกษาเฉพาะประโยคคำถาม

วิจินต์ ภาณุพงศ์ (2520) ศึกษาภาษาไทยตามแนวโครงสร้าง ในเรื่องประโยคคำถามก็เช่นเดียวกัน วิจินต์ไม่ได้แยกศึกษาเฉพาะประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ สำหรับเรื่องประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ วิจินต์ได้ศึกษาด้วยวิธีการเดียวกับประโยคอื่น ๆ คือ ด้วยการสร้างกรอบประโยคทดสอบ เพื่อจะจัดหมวดหมู่ของคำตามตำแหน่งที่ปรากฏในกรอบประโยคทดสอบ การนิยามประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธก็นิยามตามแนวโครงสร้าง คือ

ประโยคคำถาม คือประโยคที่มีโครงสร้างเหมือนประโยคบอกความ แต่มีคำแสดงคำถามเติมท้ายประโยค คำแสดงคำถามที่ปรากฏท้ายประโยคมี 3 ประเภท คือ

1. คำแสดงคำถามที่ปรากฏท้ายประโยค (บางครั้งอาจมีลีตามหลัง) เป็นคำประเภทที่อยู่ถามลำพังไม่ได้ จึงจัดเป็นหมวดคำลงท้าย ได้แก่ หรือ หรือเปล่า ใช่ไหม

2. คำแสดงคำถามที่ปรากฏในตำแหน่งของคำนาม จัดเป็นหมวดคำสรรพนาม ได้แก่ อะไร ไหน ทำไม ใคร ที่ไหน อย่างไร

๓. คำแสดงคำถามที่ปรากฏในตำแหน่งของคำที่บอกจำนวน จัด เป็นหมวดคำบอกจำนวน ได้แก่ ที่ เท่าไร

การศึกษาภาษาตามแนวโครงสร้าง โดยเฉพาะการปรากฏของคำในประโยค และจัดหน้าที่ของคำตามตำแหน่งที่คำนั้น ๆ ปรากฏในประโยคแนวโครงสร้างไม่ได้มุ่งที่จะศึกษาเรื่องการใช้และความหมาย ดังนั้นประโยคคำถามที่ไม่ได้ใช้เพื่อการถามแต่ใช้เพื่อการสื่อสารอื่น ๆ เช่น การชักทาย การชักชวน การขอร้อง แนวโครงสร้างไม่ได้อธิบายเรื่องนี้ นอกจากนี้แนวโครงสร้างยังไม่ได้ศึกษาถึงเรื่องความแตกต่างของการใช้คำในหมวดเดียวกัน เช่น คำลงท้ายแสดงคำถาม ได้แก่ ไหม หรือเปล่า แตกต่างกันอย่างใด รวมทั้งเรื่องทำนองเสียงที่ปรากฏในประโยคบอกความที่ใช้เป็นประโยคคำถาม วิจัยคนไม่ได้กล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ไว้

จากการที่ วิจัยคนได้ใช้แนวโครงสร้างอธิบายประโยคในภาษาไทยชนิดต่าง ๆ วิทยุพัฒนาพงศ์ (2518) จึงนำแนวโครงสร้างมาใช้ในการเปรียบเทียบประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และได้สรุปลักษณะของประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธเปรียบเทียบในภาษาอังกฤษและในภาษาไทย ดังนี้

ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. การเรียงลำดับคำในประโยค มีกริยาช่วยอยู่ต้นประโยค โดยอยู่หน้าประธาน	1. การเรียงลำดับคำในประโยคมีรูปประโยค เป็นบอกเล่าโดยกริยาตามหลังประธาน
2. <u>ไม่ใช่</u> คำลงท้ายแสดงคำถามเลย	2. <u>มี</u> คำลงท้ายแสดงคำถามท้ายประโยค ส่วนใหญ่จะใช้คำ หรือ ไหม หรือเปล่า แต่กริยาบางคำอาจใช้คำแสดงคำถามได้เพียงบางตัว
3. รูปกริยา มีการเติมวิภัตติปัจจัยที่กริยาช่วย และกริยาแท้ เพื่อให้สอดคล้องกับประธาน	3. รูปกริยา <u>ไม่มี</u> การเติมวิภัตติปัจจัยที่กริยาเลย หมายความว่าไม่ว่าประธานเป็นตัวใด

ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
และกาล	กริยาก็จะไม่เปลี่ยนรูปเลย ถ้าจะใช้กริยาช่วยซึ่งอาจจะคั่นระหว่างกริยาแท้กับคำช่วยหลังกริยาก็ได้ หรือเติมคำที่แสดงความหมายเฉพาะลงไปหน้ากริยาเท่านั้น เช่น เคย จะ ควรจะ ต้อง กำลัง ได้ เป็น แล้ว
4. ลักษณะทอดเสียงท้ายประโยคมีลักษณะเดียวคือเสียงขึ้น แต่อาจจะเป็นเสียงตกได้เมื่อผู้พูดแสดงความหมายแน่ใจหรือต้องการคำยืนยัน มิใช่ถามเพื่อต้องการคำตอบหรือปฏิเสธโดยตรง	4. ลักษณะทอดเสียงท้ายประโยคโดยทั่วไปประโยคคำถามแบบที่ต้องการคำตอบหรือปฏิเสธจะมีเสียงทอดท้ายประโยค เป็น เสียงขึ้น นอกจากประโยคที่ลงท้ายด้วยคำลงท้ายแสดงคำถาม หรือ เบล่า หรือยัง ซึ่งจะมีเสียงตกท้ายประโยค
5. ใช้เครื่องหมายคำถามกำกับท้ายประโยคทุกประโยค	5. ไม่มีเครื่องหมายใด ๆ กำกับ

วิญญาได้สรุปว่า ลักษณะที่แสดงความหมาย เป็นคำถามของภาษาอังกฤษซับซ้อนกว่าภาษาไทย กล่าวคือ ภาษาอังกฤษจะแสดงรูปคำถามโดยใช้การ เรียงลำดับคำในประโยคลักษณะเสียง

*ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะการทอดเสียง เป็นลักษณะ เฉพาะของประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธทุกประโยคจะต้องมีการทอดเสียง ซึ่งอาจจะเป็น เสียงขึ้นหรือเสียงตก ซึ่งไม่เหมือนภาษาไทย ลักษณะการทอดเสียงขึ้นหรือตกในภาษาไทย ไม่มีนัยสำคัญเท่ากับในภาษาอังกฤษ

ทอดท้ายประโยค เครื่องหมายคำถาม และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ วิธีการเดิมวิภคตีปัจจัยซึ่งซับซ้อนมาก โดยเฉพาะเมื่อเปลี่ยนจากประโยคบอกความ เป็นประโยคคำถาม ซึ่งจะต้องเลือกใช้รูปกริยาช่วย และกริยาแท้ให้สอดคล้องกัน ทั้งยังต้องสอดคล้องกับประธานและกาลอีกด้วย ส่วนการเรียงลำดับคำในภาษาไทยเหมือนรูปประโยคบอกเล่าทั้งหมด ไม่เดิมวิภคตีปัจจัยที่กริยา และไม่ใช้เครื่องหมายแสดงคำถามท้ายประโยค เลย

งานของวิทยาช่วยให้ความรู้เรื่องรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาอังกฤษและภาษาไทยเท่านั้น ส่วนความหมายของแต่ละรูปคำถามแตกต่างกันอย่างไร วิทยาไม่ได้ศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าลัทธิรูปอย่างเดียวกันไม่ช่วยให้เห็นความแตกต่างของรูปแต่ละรูป ควรจะศึกษาความหมาย และรูปไปพร้อม ๆ กัน

2.2 งานวิจัยที่ศึกษาเฉพาะคำถาม (Question)

ตามที่กล่าวมาแล้ว แนวโครงสร้างต้องการศึกษาเฉพาะรูป ซึ่งยังมีช่องว่างที่ยังต้องการคำอธิบายซึ่งใช้รูปเพียงอย่างเดียวอธิบายไม่ได้ โดยเฉพาะเรื่องคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาไทย ซึ่งมีรูปเพียง 2 รูปเท่านั้น คือ รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่เป็นรูปประโยคบอกความ แล้วตามด้วยคำลงท้ายแสดงคำถาม โหม หรือ หรือเปล่า ใช่ไหม และรูปประโยคบอกความแล้วใช้ทำนองเสียงขึ้น สิ่งที่ต้องอธิบายความแตกต่างของการใช้คำแสดงคำถามแต่ละคำ ควรจะเป็นเรื่องความหมาย

John R. Searle (1969) ศึกษาภาษาในแนวที่ต่างจากแนวโครงสร้าง เขาศึกษาภาษาในฐานะที่เป็นหน่วยสื่อสารที่ทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทักทาย การถาม การชักชวน การบอกความ รูปที่ปรากฏเป็นอย่างไรเขาไม่สนใจมากนัก เขาเน้นศึกษาเฉพาะหน้าที่ของหน่วยสื่อสารนั้น ๆ ในฐานะที่เป็นวัจนกรรม (Speech Act)

วัจนกรรมแต่ละแบบจะต้องมีเงื่อนไขเบื้องต้น 3 ประการคือ

2.2.1 Utterance Act คือองค์ประกอบที่เป็นหน่วยของภาษา อาจเป็นคำวลี ประโยค หรือข้อความ

2.2.2 Propositional Act คือองค์ประกอบที่เป็น เหตุการณ์และผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์

มีผู้พูด ผู้ฟัง

2.2.3 Illocutionary Act คือองค์ประกอบที่เป็น เจตนาของผู้พูดต้องการใช้หน่วยสื่อสาร เพื่อสื่อความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เจตนาต้องการถาม เจตนาเพื่อการแนะนำ

◀ นิยามของคำถามของ Searle เรื่องการถาม คือ

* การถามคือ การที่ผู้พูดไม่ทราบคำตอบหรือไม่แน่ใจในสิ่งที่ตนทราบว่าจริงหรือถูกต้อง เพียงใด การที่ผู้พูดถามนั้น เป็นเพราะว่าผู้พูดไม่แน่ใจว่า ถ้าตนไม่ถามผู้ฟังจะให้ข้อมูลนั้น ๆ แก่ตนหรือไม่

Searle แบ่งคำถามออกเป็น 2 ชนิดคือ

ก. Real Question เป็นคำถามแท้จริงที่ผู้พูดต้องการทราบและค้นหาคำตอบ

ข. Exam Question เป็นคำถามที่ผู้พูดต้องการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้รับหรือมีอยู่ ถูกต้องหรือไม่

การแบ่งคำถามตามแนวของ Searle ไม่ได้แบ่งคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ และคำถาม เอาความ (Information Question) ออกจากกัน

Real Question และ Exam Question อาจจะเป็นได้ทั้ง คำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ คำถามแบบเอาความ หรือคำถามแบบให้เลือกตอบ (Choice Question)

ต่อมา ปราณี กุลละวณิชย์ (2521) ได้ศึกษาเฉพาะการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาไทย โดยใช้แนววรรณศาสตร์ ศึกษาความหมายของคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาไทยที่ลงท้าย ด้วยคำแสดงคำถามต่าง ๆ กัน งานของปราณีต่างจากแนวโครงสร้างคือเป็นงานที่แสดงให้เห็นว่า ประโยคที่การศึกษาตามแนวโครงสร้างถือว่าเป็นประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ (ประโยค บอก เล่าลงท้ายด้วยคำแสดงคำถาม) มีหน้าที่และความหมายได้ต่าง ๆ กัน บางครั้งรูปเป็น ประโยคคำถามแต่ไม่ได้ใช้เพื่อต้องการถาม ซึ่งตามแนวโครงสร้างจัด เป็นประโยคคำถามชนิด เดียวกัน ปราณีอธิบายว่า ประโยคเหล่านี้มีความแตกต่างกันในด้านความหมายแม้จะมีโครงสร้าง ประโยคเหมือนกัน คือ ประโยคบอกความลงท้ายด้วยคำแสดงคำถาม

ตัวอย่าง

สมศักดิ์สูงหรือ

สมศักดิ์สูงใหม่

สมศักดิ์สูงหรือเปล่า

สมศักดิ์สูงใช่ใหม่

ประโยคทั้ง 4 มีโครงสร้างของรูปประโยคเหมือนกัน แต่ปราณีอธิบายว่าประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธทั้ง 4 มีความหมายแตกต่างกัน การใช้คำลงท้ายแสดงคำถามมีความหมายต่างกัน

ปราณี นิยามคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ประเภท ตามหน้าที่สื่อสาร

1. คำถามแท้ คือคำถามที่ผู้ถามไม่มีข้อเท็จจริง หรือไม่ทราบข้อเท็จจริงมาก่อน ต้องการคำตอบหรือคำตอบปฏิเสธ ปรากฏเป็นประโยคที่ลงท้ายด้วยคำแสดงคำถาม ใหม่ เช่น

แม่จะซื้อตุ๊กตาใหม่

เขาสูงใหม่

2. คำถามไม่แท้ คือคำถามที่ผู้ถามมีข้อเท็จจริง หรือทราบข้อเท็จจริงอยู่แล้ว แต่ต้องการถามเพื่อ

2.1 ย้ำความเชื่อว่าข้อมูลที่มีอยู่มีอยู่เป็นจริงแสดงด้วยการลงท้ายประโยคบอกความด้วยคำแสดงคำถาม ใช่ใหม่

2.2 ย้ำความเชื่อว่าข้อมูลที่มีอยู่มีอยู่เป็นเท็จ ผู้พูดเห็นขัดแย้ง แสดงด้วยการลงท้ายประโยคบอกความด้วยคำแสดงคำถาม 'หรือ'

2.3 เปิดโอกาสให้ผู้ฟังเลือกตอบ ไม่มีความเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง แสดงความเป็นกลาง แสดงด้วยการลงท้ายประโยคบอกความด้วยคำแสดงคำถาม 'หรือเปล่า'

รายละเอียดทางความหมายของคำแสดงคำถามที่ ปราณี ได้ศึกษาไว้เป็นดังนี้

1. ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย 'ใหม่'

- 1.1 แสดงข้อสมมุติว่าผู้พูดไม่มีข้อเท็จจริง ตาม เพื่อต้องการคำตอบอย่างแท้จริง
  - 1.2 ใช้เพื่อเป็นคำถามแบบสุภาพ ไม่คาดคั้น
  - 1.3 ใช้ในการแสดงความคาดหวัง หรือใช้ในการชักชวน
2. ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย 'ใช่ไหม'
- 2.1 แสดงข้อสมมุติว่าผู้พูดมีข้อเท็จจริง แต่ผู้พูดถามเพื่อต้องการย้ำให้แน่ใจว่าข้อเท็จจริงนั้นถูกต้องแล้ว
  - 2.2 ใช้เพื่อบอกให้ผู้ฟังคล้อยตาม
  - 2.3 ใช้บอกความประสงค์ของผู้พูดในการที่จะขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
3. ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย 'หรือ'
- 3.1 แสดงข้อสมมุติว่าผู้พูดมีข้อเท็จจริง แต่ผู้พูดถามเพื่อต้องการย้ำให้เห็นว่าผู้พูดเห็นขัดแย้งกับข้อเท็จจริง
  - 3.2 ใช้เพื่อการขู่ คุกคาม
  - 3.3 ใช้เพื่อการท้าทาย
4. ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วยคำแสดงคำถาม 'หรือเปล่า'
- 4.1 แสดงข้อสมมุติของผู้พูดว่ามีข้อเท็จจริง แต่ไม่แสดงความเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง เปิดโอกาสให้ผู้ตอบเลือกตอบ แสดงความเป็นกลาง
  - 4.2 ใช้ในการสอบสวน

ต่อมา จิตรารักษ์ เกียรติใหญ่ (2518) ได้ศึกษาต่อจากงานของปราณี และได้เพิ่มเติมงานที่ปราณีศึกษาไว้ จิตรารักษ์ ได้นิยามคำถามไว้ดังนี้

คำถาม คือ หน่วยสื่อสารชนิดหนึ่ง มีหน้าที่ในการถามคำถาม โดยผู้พูดมีความตั้งใจและความต้องการที่จะได้รับคำตอบจริง ๆ

จิตรารักษ์ แบ่งคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ เป็น 2 ชนิด

1. คำถามแท้ ได้แก่ คำถามตอบรับ-ปฏิเสธที่มีรูปประโยคลงท้ายด้วย คำแสดงคำถาม หรือ เปล่า หรือยัง ไหม

2. คำถามทดสอบ ได้แก่ คำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ที่มีรูปประโยคลงท้ายด้วยคำ แสดงคำถาม หรือ เปล่า หรือยัง หรือ

ในคำถามแต่ละชนิด คำแสดงคำถามต่าง ๆ จะมีเกณฑ์กำหนดจำแนกเพื่อแยกคำแสดง คำถามแต่ละคำออกจากกัน เช่น

เกณฑ์กำหนดจำแนกข้อที่ 1 มีความปรารถนาในลักษณะคำตอบ ต้องการได้คำตอบรับ หรือคำตอบปฏิเสธ ใช้คำแสดงคำถาม 'ไหม'

และตอนท้ายงานของจิตรราภรณ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะว่ายังมีเรื่องที่น่าสนใจคือ วจนกรรม อ้อม (ของประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ) (Indirect Speech Act)

ผู้วิจัยทบทวนได้ว่า งานของ วิจิตรน และ วิญา ให้ความรู้เรื่องรูปซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ ผู้วิจัยที่จะใช้ในการ เก็บข้อมูลในภาษาอังกฤษและในภาษาไทย ส่วนงานของปราณี และ จิตรราภรณ์ ให้ความรู้เรื่องความหมายของคำลงท้ายแสดงคำถามในภาษาไทย ที่มีประโยชน์ต่อผู้วิจัยที่จะนำมาใช้ ในการวิเคราะห์ความหมายของประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาไทย

2.3 งานวิจัยที่ศึกษาทั้งประโยคคำถามและการถาม

งานที่เป็นที่มาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ยังมีงานที่ผู้วิจัยได้ความคิดว่า เราสามารถนำประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ของภาษาใด ๆ ก็ได้ มาเปรียบเทียบกัน ทั้งนี้เพราะ John Lyons (1981) กล่าวว่า ภาษาทุกภาษามีการถามคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ แต่รูปของคำถามแตกต่างกันไปในแต่ละภาษา แต่ทว่ายังคงมีลักษณะที่สัมพันธ์กับความที่น่าเสนอ Lyons ซึ่งให้เห็นว่า แท้ที่จริงแล้วคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ต้องการตรวจสอบความเป็นจริง หรือเป็นเท็จของความน่าเสนอ Lyons ได้ยกตัวอย่างรูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษา อิตาลี ซึ่งมีรูปเหมือนความน่าเสนอทุกประการ และใช้เพื่อขอคำตอบรับ-ปฏิเสธ ในบางภาษารูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ อาจจะมีการสลับที่คำที่แตกต่างจากความน่าเสนอ เช่น ในภาษาอังกฤษ รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ จะมีรูปแบบสลับที่คำ (กริยาช่วยกับประธาน) ในบางภาษารูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ใช้เติมส่วนแสดงคำถามท้ายประโยค เช่น ภาษาอังกฤษ (รูป Tag-Question) ในภาษาไทย ใช้ ไหม หรือ หรือเปล่า ฯลฯ บางภาษาความน่าเสนอกับประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ต่างกันเพียงที่ท่วงเสียง (Intonation) เช่น

ในภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และอื่น ๆ

สรุปแล้วงาน Lyons ช่วยให้ทราบว่า ความหมายของคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ จะต้องเกี่ยวข้องกับความที่นำเสนอ เพื่อตรวจสอบความที่นำเสนอ และรูปของคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ในแต่ละภาษามีต่าง ๆ กัน

ภาษาอังกฤษ Lyons กล่าวว่า รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ มีดังนี้*

ก. ประโยคบอกความ + กฎการใช้การสลับที่คำ

(ความนำเสนอ)

ข. ประโยคบอกความ + กฎการใช้ส่วนแสดงการถาม (Tag Question)

(ความนำเสนอ)

ค. ประโยคบอกความ + กฎการใช้ทำนองเสียง (Intonation)

(ความนำเสนอ)

สำหรับภาษาไทย ได้มีผู้ศึกษาไว้ว่า ประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธจะมีลักษณะ

ก. ประโยคบอกความ + คำลงท้ายแสดงการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ + ทำนองเสียง

(ความนำเสนอ) (ดู ปราณี : 2521)

ข. ประโยคบอกความ + ทำนองเสียง (Intonation)

(ความนำเสนอ) (ดู สุตาพร : 1983)

จากงานที่กล่าวมาแล้ว นำสู่งานวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจะได้นำประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในภาษาอังกฤษและในภาษาไทยมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้เกณฑ์การความหมายเดียวกัน

2.4 เกณฑ์ทางความหมาย

ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์ทางความหมาย 4 เกณฑ์ในการจำแนกข้อมูลในงานวิจัยนี้ ดังนี้

---

* รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธในที่นี้กล่าวถึง เฉพาะรูปตามโครงสร้างประโยค ซึ่งมี 3 รูป แต่รูปทั้ง 3 นี้ในภาษาพูดจะมีทำนองเสียงต่าง ๆ เช่น ทำนองเสียงขึ้น-ตก ตก-ขึ้น และอื่นๆ เสมอ (ดู Cruttenden : 1981 และ Quirk : 1973 และหน้า 7 ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้)

2.4.1 เกณฑ์ความหมายที่หนึ่ง รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่จะเข้าเกณฑ์ความหมายที่หนึ่ง ต้องเป็นคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีความนำเสนอเป็นข้อมูลใหม่ ผู้พูดถาม เพราะต้องการคำตอบรับ-ปฏิเสธ ทั้งนี้โดยผู้พูดไม่มีความเชื่อดั้งเดิม คือไม่มีทัศนคติใด ๆ คือความนำเสนอ

2.4.2 เกณฑ์ความหมายที่สอง รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่จะเข้าเกณฑ์ความหมายที่สอง ต้องเป็นคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีความนำเสนอเป็นข้อมูลเก่า ถึงแม้ผู้พูดจะมีความรู้เกี่ยวกับความที่นำเสนอ แต่ผู้พูดไม่มีความเชื่อดั้งเดิม คือไม่มีทัศนคติใด ๆ คือความนำเสนอ เปิดโอกาสให้ผู้ตอบเลือกตอบ แสดงความเป็นกลางของผู้พูด

2.4.3 เกณฑ์ความหมายที่สาม รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่จะเข้าเกณฑ์ความหมายที่สาม ต้องเป็นคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีความนำเสนอเป็นข้อมูลเก่า ผู้พูดถาม เพราะมีความเชื่อดั้งเดิมว่าความนำเสนอไม่น่าเป็นจริง ต้องการคำตอบปฏิเสธเพื่อยืนยันความเชื่อของตน

2.4.4 เกณฑ์ความหมายที่สี่ รูปคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่จะเข้าเกณฑ์ความหมายที่สี่ ต้องเป็นคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่มีความนำเสนอเป็นข้อมูลเก่าหรือข้อมูลใหม่ ผู้พูดถาม เพราะมีความเชื่อดั้งเดิมว่าความที่นำเสนอเป็นจริง ต้องการคำตอบรับเพื่อยืนยันความเชื่อของตน

2.5 คำอธิบายศัพท์ตัวย่อที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

<u>คำย่อ</u>	<u>คำเต็ม</u>	<u>ความหมาย</u>
P	Proposition	ความนำเสนอ
W.I	Word-order Inversion	กฎการสลับที่คำ
In	Intonation	การใช้ทำนองเสียง*
Tag	Tag-Question	ทางคำถามในภาษาอังกฤษ
Par	Ending Particle	คำลงท้าย เช่น ละ, นะ, ครับ
QP	Question Particle	คำลงท้ายแสดงการถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ เช่น ไหม, หรือ
?	Question Marker	เครื่องหมายคำถาม

* รูปประโยคคำถามทุกรูปที่ใช้เพื่อการสื่อสารจริง ๆ จะปรากฏพร้อมทำนองเสียง (ดูหน้า 1 และ 18 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้) แต่ในการศึกษานี้เป็นการศึกษารูปจากข้อมูลภาษาเขียน จึงไม่สามารถบอกได้ว่า รูปประโยคแต่ละรูปนั้นมีทำนองเสียงอะไร ในที่นี้จะใช้เครื่องหมาย.... +(In) บอกให้ทราบว่า มีทำนองเสียงปรากฏในการสื่อสาร แต่ไม่ทราบว่า เป็นทำนองเสียงอะไร เพราะข้อจำกัดของข้อมูล